

VII. Помпоний Мела.

Pomponius Mela отъ Тингентера въ Испания, първиятъ римски географъ, съставилъ около 44 г. сл. Хр. едно кратко описание на стария свѣтъ (*De Chorographia* въ три книги), като черпилъ отъ добри извори.

Тукъ даваме описанието на Тракия въ прѣводъ, стѣкменъ по изданието: *Pomponii Melae de Chorographia* l. III; гес. С. Frick, Lipsiae 1880. —

Тракия.

II 2. Най-близу до скититѣ се намира Тракия, която се простира отъ брѣга на Понта чакъ до илирийцитѣ; отстрани е ограничена отъ Истъръ и морето. Тая страна не е благодатна нито съ климата си, нито съ почвата си и, съ изключение на крайморскитѣ части, е неплодородна и студена. Твърдѣ недроговолно възприема това, което се посѣва; плодovitитѣ дървета сж рѣдки; по-често се срѣща лозата; но и нейниятъ плодъ съзрѣва и става сладъкъ само тогава, когато обработвачитѣ ѝ сж я запазили отъ студа, като я покриватъ съ листа. Поблагосклонно отхранва мжжетѣ, но това не се отнася до външността имъ, защото и тѣ иматъ грубъ и грозенъ видъ, а до необузданата храбростъ и броя имъ: тя ражда мнозина и корави хора. Въ нея има малко рѣки, които се втичатъ въ морето, но все пакъ твърдѣ прочути, а именно Хебъръ, Нестъ и Стримонъ¹⁾.

Въ вжтрѣшността на страната се издигатъ планинитѣ: Хемусъ, Родопи и Орбелъ, прочути съ праздницитѣ на Либеръ²⁾ и сборището на Менадитѣ, учрѣдени за пръвъ пжтъ отъ Орфея. Хемусъ се издига на такава височина, че отъ най-високия му върхъ се вижда и Черно море и Адриатическо.

Обитава я единъ народъ, тракийцитѣ, които носятъ разни имена и иматъ разни обичаи. Нѣкои отъ тѣхъ сж диви и по-

1) Марица, Места и Струма.

2) Дионисъ.